

ת"פ 5692/03/20 - מדינת ישראל נגד סרגיי זרוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5692-03-20 מדינת ישראל נ' זרוב

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ הגב' שירן סיני, מתמחה מתביעות ירושלים
	המאשימה
	נגד
	סרגיי זרוב
	ע"י ב"כ עו"ד אתי גוהר
	הנאשם

גזר דין - תוך ביטול הרשעה

כתב האישום

הנאשם שלפניי הודה בעובדות כתב האישום המקורי, בכך שביום 24.10.2019 בשעת בוקר, שלח מסרונים לטלפון של בת זוגו לשעבר, בהם כתב כי אם לבתם המשותפת יהיו כינים פעם נוספת, הוא יהרוס לה את החיים והיא תהיה נכה אצלו. בגין כך הורשע בביצוע עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מהלך הדין

הנאשם הודה ללא הסדר טיעון לעונש, ונשלח לשירות המבחן. הסניגורית ביקשה כי שירות המבחן יבחן גם את שאלת ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא רווק בשנות השלושים המאוחרות לחייו, ומתגורר בגפו. הוא אב לילדה כבת 5 וחצי. כיום עובד כשכיר בתחום התכנון והבניה. הוא עלה לישראל לפני הוריו במסגרת תוכנית לסטודנטים העולים בגפם ללא הורה, שירת שירות צבאי קרבי בתפקיד צלף, ולדבריו נחשף למראות קשים במהלך שירותו הצבאי והוא מעריך כי הוא סובל מפוסט טראומה. בהקשר זה יצוין, כי הנאשם פנה לטיפול עצמאי בו משולב מזה שנתיים, וגם לדעתו וגם לדעת המטפלת, מדובר בטיפול משמעותי המניב תוצאות חיוביות. לגבי כל זאת הוצגו מסמכים. הוא סיים תיכון בארץ מוצאו, וחלומו ללמוד רפואה לא התגשם, אז עלה ארצה והתגייס כאמור לשירות סדיר. לאחר מכן למד ב"מכללת הדסה" אך לא סיים את לימודיו, ועבד בתחום התכנון והבניה בעבודות שונות לאורך השנים. בתקופת משבר קורונה היה מובטל. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו מכיר בצדדים בעייתיים באישיותו ובאופיו, שהביאוהו לביצוע העבירה, ולכן גם הביע עמדה מסויגת בנוגע ללקיחת אחריות והטיל חלק ניכר ממנה על בת זוגו. שירות המבחן שוחח

גם עם המתלוננת והתרשם שמערכת היחסים שתוארה על-ידי השניים, הייתה בלתי בשלה באופן הדדית ורוויית מתחים. הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית בהיבט של יחסים זוגיים או בינאישיים ולכן נמנע השירות ממתן המלצה טיפולית. כמו כן סבר שירות המבחן, כי לא הוצגו לו אינדיקציות לפגיעה קונקרטית קשה אם תיוותר ההרשעה על כנה, ולכן גם לא המליץ על ביטולה. בסופו של יום, המליץ שירות המבחן על הטלת מאסר על-תנאי, קנס או פיצוי ושל"ץ בהיקף 180 שעות.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עמדה על נסיבות המקרה ועתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת של"ץ, אך התנגדה לביטול ההרשעה משום שהנאשם לא עמד בתנאים המאפשרים זאת.

ב"כ הנאשם עתרה לבטל את ההרשעה ולאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין הענישה באופן מופחת.

קביעת מתחם ענישה ההולם

עקרון ההלימה - מתחם הענישה נקבע על-פי עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים - עבירת איומים נועדה להלך אימים על המאויים, לערער את שלווה חייו ואת העצמאות שלו להחליט כיצד להתנהל ללא חשש ומורא. בענייננו, מידת הפגיעה בערך המוגן נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם איים על המתלוננת אגב הקשר הקיים ביניהם ביחס לבתם המשותפת. אין מדובר בעבירה מתוכננת, אך בוודאי הנאשם אחראי לה וצריך היה להימנע ממנה. מדובר באיומים ברף נמוך, אך חמור מספיק להצדיק את הגשת כתב האישום. נדמה שאין מחלוקת כי נלווה לאיומים נזק של בהלה בקרב המאוימת.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - זו מגוונת בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. ברע"פ 8253/18 ינאי נ' מ"י (מיום 25.11.2018) אושר מתחם שבין חודשי מאסר ספורים ועד 12 חודשי מאסר בנסיבות חמורות ממקורנו, בו איים נאשם על שופט, על בת זוגו ועל בא-כוחה אגב הליך גירושין. שם הוטלו 6 חודשי עבודות שירות. בעפ"ג (מרכז) 45641-08-18 פלוגי נ' מ"י (מיום 18.12.2018) אושר מתחם שבין מאסר על-תנאי למספר חודשי מאסר בנסיבות של איומים על שוטרים. שם נדון הנאשם למאסר ממושך בגין ריבוי עבירות אלימות אחרות ולכן עונשו אינו רלבנטי. מתחם דומה נקבע בנסיבות דומות גם ברע"פ 1305/17 קטאו נ' מ"י (מיום 4.4.2017).

מתחם הענישה - לפיכך קובע כי מתחם הענישה יעמוד על מאסר מותנה ושל"ץ ועד 5 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

לקולא, הנאשם הודה לפני בית המשפט וחסך בזמן שיפוטי ובהעדת המתלוננת, והתרשמתי באופן בלתי אמצעי כי קבלת אחריותו מלאה. עוד לקולא, מדובר באדם ללא עבר פלילי שבאופן כללי מתפקד באופן חיובי ויצרני, ומנסיבות חייו עולה כי עבר מספר אירועים לא קלים הנותנים בו אותותיהם עד היום.

המיקום במתחם

בנסיבות אלו, אמקם את בתחתית המתחם.

שאלת ביטול ההרשעה - שני תנאים נדרשים על-מנת לבטל הרשעה: האחד טיב העבירה, השני הוכחת נזק קונקרטי כתוצאה מן ההרשעה. הנאשם עומד בתנאי הראשון שכן האיומים אינם ברף חומרה גבוה, גם אם הם פסולים. אשר לתנאי השני, אמנם שירות המבחן לא המליץ על ביטול ההרשעה, ואולם המלצתו אינה מחייבת. לאחר ששקלתי בדבר, בדגש על שמיעת הטיעונים לעונש, מצאתי שנסיבות חייו של הנאשם, שגילה רמת תפקוד גבוהה, לצד תרומה משמעותית למדינה, יחד עם מצבו כיום ושאיפותיו המקצועיות, וכן בהינתן העובדה שמדובר במעידה חד-פעמית, סברתי שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בהמשך עתידו המקצועי. לכן אני מוצא לבטל את ההרשעה. סברתי, שמי שתורם למדינה בשירות צבאי משמעותי, ונפגע עקב כך, בין בגופו ובין בנפשו, גם אם מעד, במיוחד כשמדובר במעידה חד-פעמית בנסיבות שצינתי, זכאי לקבל מידה נוספת של הבנה והוקרה מצדו של בית המשפט. לכן, נדמה כי התוצאה של ביטול ההרשעה בנסיבות המעשה והעושה נכונה וצודקת.

גזירת הדין

לפיכך, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 100 שעות של"ץ לפי תוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הזהר כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן, רשאי האחרון לבקש להפקיע את צו השל"ץ להרשיע את הנאשם ולהטיל על הנאשם כל עונש אחר, לרבות מאסר;

ב. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת איומים או אלימות בתוך שנה מהיום.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' תמוז תשפ"א, 16 יוני 2021, במעמד הצדדים.